

каже на Іудее-тъ, чи само вѣра безъ добры дѣла неприносѣ на Христіанинѣтъ ползѣ, и той тѣй написалъ едно посланіе. А *Іуда*, на Апостола Іакова братъ му, подобно написалъ едно посланіе до Христіаны-тъ въ *Пелла*, и до кои то живѣхли татѣкъ, за да ги предуазва отъ развратны-тъ хора, кои то се нахождали помежду имъ. Тѣзы сѣщи книги на *Иовыятъ* завѣтъ съсъ книги-тъ на *Ветхиятъ* завѣтъ се наричатъ свещенно писаніе. Църква-та го почитала презъ сичко то послѣдно време съсъ едно правило на своя та вѣра: за кое то скоро раздѣлила съдържаніе-то на тѣзы книги подиніе тѣ и ги четели се тѣй сѣка година. А кога то се распространила Църква-та по различни страны, тогава веки много народы имали Свещенно Писаніе на свои-тъ си езыцы. Учители-тъ на Църковны-тъ Отцы, кои-то подобно пригудявали за утвърденіе то на Христово то ученіе съсъ свои-тъ писанія, сѣ: въ пѣрво то столѣтіе *Климентъ*, въ второ-то *Игнатій*, *Поликарпъ*, *Іустинъ* и *Климентъ Александрійски*; въ трете-то, *кипріанъ*, *Карѣагенскій-атъ* *Епископъ*; въ четвърто-то *Евсей*, *Кесарійскій-атъ* *Епископъ* въ *Палестыня*, *Аѣанасій Александрійски*, *Ефремъ Сирски*, *Василій Великій*, *Кесарійскій атъ* *Архіепископъ*, *Григорій Назіанзинъ*, *Амвросій*, *Іеронимъ*, *Августинъ* и *Іоаннъ Златоустъ*; а въ пето-то столѣтіе *Кирилъ Александрійски*, на кои-то съчиненія-тъ се привожатъ за доказательства на ученіе-то и обреди-тъ, които сѣ были въ употребеніе-въ пѣрвенствующа та *Христова Църква*.

§ 21.

За крещеніе-то и миропомазаніе-то.

Отъ сами-тъ упостояски времена крещеніе-то было знакъ на стѣпваніе-то въ христіански законъ, и скоро подыръ товасе пріели отъ пѣрва-та църква присвето-то крѣщеніе различни обреди, за които писатели-тъ на второ-то столѣтіе ни разказватъ слѣдующе-то: *Пытали* които се крѣщавали, а пѣкъ ако были дѣца, то пытали въспріемницы-тъ имъ: вѣрватъ ли въ